

List do Galacjan

Rozdział 1

1. Paweł, Apostoł nie od ludzi ani przez człowieka, ale przez Jezusa Chrystusa i Boga Ojca, który go wzbudził z martwych, 2. i wszyscy bracia, którzy są ze mną, kościołom Galacyj: 3. łaska wam i pokój od Boga Ojca i Pana naszego Jezusa Chrystusa, 4. który samego siebie dał za grzechy nasze, aby nas wyrwał z terazniejszego wieku złego, wedle wolej Boga i Ojca naszego, 5. któremu jest chwała na wieki wieków. Amen. 6. Dziwuję się, iż tak prędko przenosicie się od tego, który was wezwał do łaski Chrystusowej, do inszej Ewanielij: 7. która nie jest insza, jedno są niektórzy, co wami trwożą, i chcą wywrócić Ewanielią Chrystusową. 8. Ale choćby my, abo anioł z nieba przepowiadał wam mimo to, cośmy wam przepowiadali, niech będzie przeklętwem. 9. Jakośmy przedtym powiadali i teraz zasię mówię: Jeśliby kto wam opowiadał mimo to, coście wzięli, niech będzie przeklętwem! 10. Bo teraz przed ludźmi mam sprawę czyli przed Bogiem? Czyli szukam, abym się ludziom podobał? Jeślibych się jeszcze ludziom podobał, nie byłbym sługą Chrystusowym. 11. Abowiem oznajmuję wam, bracia, iż Ewanielia, która jest przepowiadana ode mnie, nie jest wedle człowieka. 12. Bom jej ja nie od człowieka wziął anim się nauczył, ale przez objawienie Jezusa Chrystusa. 13. Boście słyszeli o moim obcowaniu niekiedy w Żydostwie, iżem nad miarę przeszladował kościół Boży i burzyłem ji. 14. I postępowałem w Żydostwie nad wiele równienników moich w narodzie moim, będąc większym miłośnikiem ustaw moich ojczystych. 15. Lecz gdy się podobało temu, który mię odłączył z żywota matki mojej i wezwał przez łaskę swoją, 16. aby objawił Syna swego we mnie, abych go przepowiadał między Pogany, natychmiast nie przestawałem z ciałem i ze krwią 17. anim poszedł do Jeruzalem do tych, którzy przede mną byli, Apostołów. Alem szedł do Arabijej i wróciłem się zasię do Damaszk, 18. zatym po trzech leciech poszedłem do Jeruzalem, abym oglądał Piotra i zmieszkałem u niego piętnaście dni. 19. A inszego z Apostołów żadnegom nie widział, jedno Jakuba, brata Pańskiego. 20. A co wam piszę, oto przed Bogiem, żeć nie kłamam. 21. Potym przyszedłem do krajów Syryjej i Cylicyjej. 22. A byłem nieznanym z twarzy kościołom Żydowstwa, które były w Chrystusie, 23. ale tylko usłyszeli byli: Iż który przeszladował nas niekiedy, teraz opowiada wiarę, którą przedtym burzył. 24. I sławili Boga ze mnie.